

Motorcsónakkal Az Attersee-Tavon

Itt én vagyok látható a középső bátyámmal, Imivel az Attersee-tavon. Egy motorcsónakban ülünk, ilyen akkumulátoros motorcsónakban. Ott volt az egész család, talán 3 hétig. A középső bátyám kint élt az Egyesült Államokban. De 1956 után három évenként azért eljöttek Európába a feleségével. Akkor mindig részben nálunk, részben szállodában laktak, fent a hegyen, a Közalkalmazottak Szakszervezetének az üdülőjében. Volt, hogy külföldön találkoztunk velük, és különféle utakon utaztunk a találkozási helyre. Egyszer voltunk együtt itt a szomszédban, Badenbergen. Nincs messze Béctől, villamos is járt oda. Egyszer meg találkoztunk Salzburgban. Mi úgy mentünk oda a feleségemmel, hogy egy héttel előbb elindultunk, és elmentünk kocsival le, Jugoszláviába. Zágrábban már ismerősek voltunk, ott egy szállodában laktunk. Én azt hiszem, hogy akkor Zastavával voltam. Onnan mentünk tovább, ott aludtunk Rijekában. Onnan mentünk tovább a Garda-tóhoz. Ott voltunk vagy 3 napig, onnan aztán vissza, és az Európa-hídon át föl, Ausztriába. Ott fönn havas hegyek, te jó isten! Két óra múlva már ott voltunk a havas hegyek mellett. Mi lent a Garda-tóban még sortban, a lábamat áztattam, fönt meg majd megfagytam. Sose felejttem el ezt a csodálatos helyet, filmen lehet látni, a viaduktok, amik nem tudom, hány száz méter magasan mennek a hegyek között. Megérkeztünk Innsbruckba. Ott voltunk, szereztünk szállást, és onnan mentünk arra a napra, ami a bátyámmal meg volt beszélve, hogy Salzburgban találkozunk. Találkoztunk a bátyámmal, és onnan mentünk az Atterseei-tavak mellett egy nyaralóba, Nussdorfban. Onnan jöttünk haza. Találkoztunk a bátyámékkal Athénban is egyszer. Kint, Amerikában elintézték egy hajóutat mindannyiunknak. Egy hónapig voltunk Görögországban. 10 napig Athénban, és onnan a 11. napon elindultunk egy 4 napos hajóútra. Legalább négyemeletes

hajón, ami olyan volt, mint egy mozgó szálloda. Ott láttam azt, hogy a milliomosok hogy élnek.